

Rasmus Kjøpplers tale til winterpride

Taler

Rasmus Kjøppler
Taler ved arrangementet
Unge queers tager order

Dato

21. februar 2024

Sted

Operaens foyer

Vigtigheden af queer-fællesskaber

Hvordan starter man en tale om vigtigheden af fællesskab for queer-personer? Bruger man ord som ”vi” for at skabe en forbindelse mellem jer og mig selv, eller virker det for royalt? Læser man et citat fra en rapport højt? Fortæller man en historie fra sit liv? Behøver man overhovedet påtale vigtigheden af det fællesskab?

Det gør man åbenbart, da en rapport fra VIVE der udkom her i januar ’24, fandt at en signifikant større andel af LGBT+-eleverne i grundskolen oplever ”at de bliver mødt med fordomme, bliver uretmæssigt diskrimineret, oplever uønsket seksuel opmærksomhed og modtager trusler om vold”

Det er den oplevelse os unge queer-personer har i vores skoletid, derfor bør det ikke komme som en overraskelse, når vi ryger uden for det almene normstyrede fællesskab.

Et fællesskab hvor ”bøsse” stadig bruges som skældsord, hvor det at klæde sig anderledes end forventet udløser dømmende eller spydige kommentarer, og hvor man skal høre på ”ej, kan du ikke engang tage en joke?” hvis man har vovet at påpege hvordan klassekammeratens kommentar faktisk er upassende.

Jeg forestiller mig at flere af jer kan nikke genkendende til de fortællinger. Selv, har jeg i hvert fald gennem hele min skoletid, skulle høre på ord som ”Bøsserøv”, ”Bøsse” eller ”Gay” blive brugt til at beskrive nogen eller noget som dårligt.

Det er en trættende hverdag når jeg oven i alt det, skal starte enhver potentiel relation med at afsøge hvorvidt jeg om lidt ”bliver mødt med fordomme,

uretmæssigt diskrimineret, oplever uønsket seksuel opmærksomhed eller modtager trusler om vold”

Så hvad gør man, når man er røget uden for det almene fællesskab? Min egen redningskrans har været at finde et rummende fællesskab igennem teater. Igennem min interesse for at spille skuespil har jeg fundet nogle mennesker - et fællesskab - hvor jeg kan være mig selv på lige fod med de andre. Det fællesskab har været et sikkerhedsnet for mig når hverdagen ikke var en dans på roser.

Udover teater har en anden redning fra den hverdag været at opbygge mig et socialt netværk af andre queer-personer. Bl.a. tager jeg hver anden mandag til queercaféen Salon7 her i København. Der kan jeg i et par timer få lov at ånde ud, møde nye mennesker, og hvile i en tryk bobbel.

Det er en lettelse at have et fællesskab hvori jeg kan udveksle erfaringer med andre. Erfaringer, jeg har gjort mig som følge af den identitetsproces jeg og andre queer-personer har gennemgået. Erfaringer, om hvordan vi kan håndtere diskrimination. Og erfaringer, vi har gjort os om hvor vi kan hente hjælp.

Fællesskaber bestående af queer-personer kan være kaotiske, de er mangfoldige, komplekse, rodede, de er samlinger af mennesker, med alt der dertil hører. De er sikre bobler, hvor man kan søge tilflugt for en stund.

Fællesskab er et af de stærkeste værktøjer vi har som minoritet. Når vi går sammen, kan vi udrette store ting. Selvom der er langt endnu for vores rettighedskamp, så prøv at se hvor langt vi er kommet. Vi var aldrig kommet hertil hvis ikke vi stod sammen og var der for hinanden, hvis ikke vi kæmpede for hinanden.

Det er ærgerligt at vi stadig er nødt til at søge tilflugt i vores små bobler. Derfor er målet også at skabe en anden hverdag. En hverdag, hvor vi ikke bliver mødt med fordomme. En hverdag, hvor vi ikke bliver uretmæssigt diskrimineret. En hverdag, hvor vi ikke oplever uønsket seksuel opmærksomhed. Og en hverdag hvor vi ikke modtager trusler om vold!

Men indtil da, må vi finde sammen i fællesskab, passe på os selv, og kræve handling!

Mange tak

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Agitationstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/rasmus-kopplers-tale-til-winterpride-2024>